

IP OFFICE

Український національний офіс
інтелектуальної власності та інновацій

НЕОФІЦІЙНИЙ ПЕРЕКЛАД

**РІШЕННЯ
СУДУ ЄС**

У СПРАВІ С-310/17

ВІД 13 ЛИСТОПАДА 2018 РОКУ

(LEVOLA HENHELO BV)

РІШЕННЯ СУДУ (ВЕЛИКА ПАЛАТА)

13 ЛИСТОПАДА 2018 РОКУ (*)

(Звернення щодо винесення попереднього рішення- Інтелектуальна власність - Гармонізація окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві - Директива 2001/29/ЄС - Сфера застосування - Стаття 2 - Права на відтворення - Поняття "твор" - Смак харчового продукту)

У СПРАВІ C-310/17,

КЛОПОТАННЯ про винесення попереднього рішення відповідно до статті 267 ДФЄС від *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden* (Регіональний апеляційний суд, Арнем-Лейварден, Нідерланди), винесене рішенням від 23 травня 2017 року, отримане Судом 29 травня 2017 року, в рамках провадження у справі

LEVOLA HENGELO BV

ПРОТИ

SMILDE FOODS BV,

СУД (ВЕЛИКА ПАЛАТА),

у складі: К. Lenaerts (голова), R. Silva de Lapuerta (заступник голови), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, M. Vilaras (доповідач), E. Regan, T. von Danwitz та C. Toader (голови палати), A. Rosas, E. Juhász, M. Ilešič, M. Safjan, C.G. Fernlund, C. Vajda and S. Rodin (судді),
Генеральний адвокат: M. Wathelet,
Секретар: M. Ferreira (головний адміністратор),

беручи до уваги письмову процедуру та внаслідок слухання, що відбулось 4 червня 2018 року,

розглянувши зауваження, подані від імені:

- Levola Hengelo BV, в особі S. Klos, A. Ringnalda та J.A.K. van den Berg, адвокати,
- Smilde Foods BV, в особі T. Cohen Jehoram та C.T.M. Terpstra, адвокати,
- Уряду Нідерландів, в особі C.S. Schillemans, що діє як Агент,
- Уряду Франції, в особі D. Segoin and D. Colas, агенти,
- Уряду Італії, в особі G. Palmieri, що діє як Агент, та в особі P. Gentili, державний адвокат,
- Уряду Сполученого Королівства, в особі G. Brown та Z. Lavery, що діють як Агенти, та в особі N. Saunders, адвокат,

- Європейської Комісії, в особі J. Samnadda and F. Wilman, що діють як Агенти,

заслухавши висновок Генерального адвоката на засіданні 25 липня 2018 року,
зазначає наступне

РІШЕННЯ

1. Це клопотання щодо ухвалення попереднього рішення стосується тлумачення поняття "твір", про яке йдеться в Директиві 2001/29/ЄС Європейського Парламенту і Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві (OJ 2001 L 167, с. 10).
2. Клопотання було подано у рамках провадження між Levola Hengelo BV ("Levola") та Smilde Foods BV ("Smilde") щодо ймовірного порушення компанією Smilde прав інтелектуальної власності компанії Levola, які пов'язані зі смаком харчового продукту.

ПРАВОВИЙ КОНТЕКСТ

Міжнародне право

3. Статтю 1 Бернської конвенції про охорону літературних і художніх творів (Паризький акт від 24 липня 1971 року) з поправками від 28 вересня 1979 року ("Бернська конвенція") передбачено:

"Країни, до яких застосовується дійсна Конвенція, утворюють Союз для охорони прав авторів на їх літературні і художні твори."

4. У статті 2(1) і (2) Бернської конвенції зазначено:

"(1) Термін "Літературні і художні твори" охоплює всі твори в галузі літератури, науки і мистецтва, яким би способом і в якій би формі вони не були виражені, як-то: книги, брошури та інші письмові твори, лекції, звертання, проповіді та інші подібного роду твори; драматичні і музично-драматичні твори; хореографічні твори і пантоміми, музичні твори з текстом або без тексту; кінематографічні твори, до яких прирівнюються твори, виражені способом, аналогічним кінематографії; малюнки, твори живопису, архітектури, скульптури, графіки і літографії;

фотографічні твори, до яких прирівнюються твори, виражені способом, аналогічним фотографії; твори прикладного мистецтва; ілюстрації, географічні карти, плани, ескізи і пластичні твори, що відносяться до географії, топографії, архітектури або наукам.

(2) Проте за законодавством країн Союзу зберігається право приписати, що літературні і художні твори або будь-які певні їх види не підлягають охороні, якщо вони не закріплені в тій або іншій матеріальній формі. "

5. Відповідно до статті 9(1) Бернської конвенції, автори літературних і художніх творів, охороняються цією Конвенцією, користуються виключним правом дозволяти відтворення цих творів будь-яким чином і в будь-якій формі.

6. Стаття 9 Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності, що міститься в Додатку 1 С до Угоди про заснування Світової організації торгівлі (СОТ), підписаної в Марракеші 15 квітня 1994 року і схваленої Рішенням Ради 94/800/ЄС від 22 грудня 1994 року про укладення від імені Європейського Співтовариства з питань, що належать до його компетенції, угод, досягнутих у ході багатосторонніх переговорів Уругвайського раунду (1986-1994 рр.) (ОJ 1994 L 336, с. 1), передбачає наступне:

"(1) Члени повинні виконувати статті 1 - 21 Бернської Конвенції (1971) та Додатка до неї. ...

(2) Охорона авторським правом поширюється на вислови, а не на ідеї, процедури, способи дії або математичні концепції як такі."

7. Всесвітня організація інтелектуальної власності (ВОІВ) прийняла в Женеві 20 грудня 1996 року Договір ВОІВ про авторське право, який набув чинності 6 березня 2002 року. Цей договір був схвалений від імені Європейського Співтовариства Рішенням Ради 2000/278/ЄС від 16 березня 2000 року (ОJ 2000 L 89, с. 6; "Договір ВОІВ про авторське право"). Відповідно до статті 1(4) Договору ВОІВ про авторське право

"Договірні Сторони дотримуються Статей 1-21 і Додаткового розділу Бернської конвенції".

8. В статті 2 цього договору зазначено:

"Охорона авторських прав поширюється на форму вираження, а не на ідеї, процеси, методи діяльності або математичні концепції як такі".

Законодавство Європейського Союзу

Директива 2001/29

9. Статті 1-4 Директиви 2001/29 містять наступні положення:

"Стаття 1

Сфера застосування

- 1.** Ця Директива стосується правової охорони авторського права і суміжних прав у межах внутрішнього ринку, з окремим акцентом на інформаційному суспільстві.
- 2.** Окрім передбачених статтею 11 випадків, ця Директива не вносить змін і жодним чином не впливає на дію чинних положень Співтовариства, які стосуються:
 - (a)** правової охорони комп'ютерних програм;
 - (b)** права на надання в прокат, права на надання в позичку та деяких суміжних прав, пов'язаних з авторським правом, у сфері інтелектуальної власності;
 - (c)** авторського права і суміжних прав, застосованих до супутникового мовлення та кабельної ретрансляції;
 - (d)** строку охорони авторського права і деяких суміжних прав;
 - (e)** правової охорони баз даних.

Стаття 2

Право на відтворення

- (a)** для авторів - їхніх творів;

...

Стаття 3

Право на повідомлення до загального відома публіки творів і право надавати доступ публіці до інших об'єктів

1. Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яке повідомлення до загального відома публіки їхніх творів за допомогою дротових чи бездротових засобів, у тому числі надання доступу публіці до їхніх творів у спосіб, за якого представники публіки можуть отримати доступ до таких творів з будь-якого місця і у будь-який час за їх власним вибором.

...

Стаття 4

Право на розповсюдження

1. Держави-члени повинні надати авторам виключне право дозволяти або забороняти будь-яку форму розповсюдження оригіналів або копій їхніх творів серед громадськості шляхом продажу або у будь-який інший спосіб.

...

10. Статтю 5 Директиви 2001/29 встановлено низку винятків та обмежень щодо виключних прав, які статті 2-4 Директиви надають авторам на їхні твори.

Регламент суду ЄС

11. Статтю 94 Регламенту Суду ЄС передбачено:

"Окрім питань, що передаються Суду для винесення попереднього рішення, запит про винесення попереднього рішення повинен містити:

(a) стислий виклад предмета спору та відповідних фактичних обставин, встановлених судом або трибуналом, який передає справу на розгляд, або, принаймні, виклад фактів, на яких ґрунтуються питання;

(b) зміст будь-яких національних положень, які застосовуються у справі, та, за необхідності, відповідну національну судову практику;

(c) викладення причин, які спонукали суд або трибунал, який направив запит, запитати про тлумачення або дійсність певних положень права Європейського Союзу, а також про зв'язок між цими положеннями та національним законодавством, яке застосовується в основному провадженні".

Законодавство Нідерландів

12. Статтю 1 Auteurswet (Закон про авторське право) передбачено:

"Авторське право - це виключне право автора літературного, наукового або художнього твору або його правонаступників на доведення цього твору до загального відома і його відтворення, з урахуванням обмежень, встановлених законом".

13. Стаття 10(1) Закону про авторське право викладена наступним чином:

"В рамках цього закону "літературні, наукові або художні твори" це

- 1.** книги, брошури, газети, періодичні видання та інші письмові матеріали;
- 2.** драматичні та драматично-музичні твори;
- 3.** лекції та промови;
- 4.** хореографічні твори та німі розважальні номери;
- 5.** музичні твори зі словами або без слів;
- 6.** твори графіки, живопису, архітектури, скульптури, гравюри та літографії;
- 7.** карти;
- 8.** плани, ескізи та тривимірні твори, пов'язані з архітектурою, географією, топографією або іншими науками;
- 9.** фотографічні твори;
- 10.** кінематографічні твори;
- 11.** твори прикладного мистецтва та промислові зразки;
- 12.** комп'ютерні програми та підготовчі матеріали; і, загалом, будь-яка продукція в літературній, науковій або художній сфері, незалежно від способу або форми її вираження".

СПІР В ОСНОВНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ПИТАННЯ, ВИНЕСЕНІ НА ПОПЕРЕДНІЙ РОЗГЛЯД

14. "Heksenkaas" або "Heks'nkaas" ("Хексенкаас") - це соус для намазування, що містить вершковий сир та свіжу зелень, який був створений голландським роздрібним продавцем овочів та свіжих продуктів у 2007 році. За угодою, укладеною в 2011 році, в обмін на винагороду, яка залежить від обороту, який буде досягнутий від продажу "Heksenkaas", розробник продукту передав свої права інтелектуальної власності на нього компанії Levola.

- 15.** Патент на спосіб виробництва "Heksenkaas" був виданий 10 липня 2012 року.
- 16.** З січня 2014 року компанія Smilde виробляє продукт під назвою "Witte Wievenkaas" для мережі супермаркетів у Нідерландах.
- 17.** Компанія Levola вважала, що виробництво та продаж "Witte Wievenkaas" порушує її авторські права на "смак" "Heksenkaas", і подала позов проти компанії Smilde до Rechtbank Gelderland (окружний суд Гелдерланду, Нідерланди).
- 18.** Заявивши, що, з її точки зору, авторське право на смак стосується "загального враження на відчуття смаку, викликаного споживанням харчового продукту, включаючи відчуття в роті, що сприймається через дотик", Levola звернулась до Rechtbank Gelderland (окружний суд Гельдерланду) з проханням винести рішення (i) про те, що смак "Heksenkaas" є власним інтелектуальним творінням його виробника, а отже, підлягає охороні авторського права як твір, у розумінні статті 1 Закону про авторське право, і (ii) що смак продукту, виробленого компанією Smilde, є відтворенням цього твору. Вона також просила суд видати наказ про припинення та утримання від порушення авторських прав компанії Smilde, зокрема, щодо виробництва, купівлі, продажу, постачання або іншої торгівлі продуктом, відомим під назвою "Witte Wievenkaas".
- 19.** Рішенням від 10 червня 2015 року Rechtbank Gelderland (суд округу Гельдерланд) постановив, що немає необхідності виносити рішення щодо того, чи охороняється смак "Heksenkaas" авторським правом, враховуючи, що вимоги компанії Levola в будь-якому випадку мали бути відхилені, оскільки вона не вказала, які елементи або комбінація елементів смаку "Хексенкаас" надають йому унікальний, оригінальний характер і особистий відбиток.
- 20.** Levola оскаржила це рішення у суді першої інстанції.
- 21.** Суд першої інстанції вважає, що ключовим питанням у справі, що розглядається, є те, чи може смак харчового продукту охоронятись авторським правом. Він додає, що сторони основного провадження зайняли діаметрально протилежні позиції з цього питання.

22. На думку Levola, смак харчового продукту може бути класифікований як твір літератури, науки або мистецтва, який охороняється авторським правом. Levola посилається за аналогією, зокрема, на рішення від 16 червня 2006 року Hoge Raad der Nederlanden (Верховного суду Нідерландів), Lancôme (NL:HR:2006:AU8940), в якому суд в принципі визнав можливість визнання авторського права на аромат парфумів.

23. І навпаки, Smilde стверджує, що охорона смаків не підпадає під систему авторського права, оскільки останнє призначене виключно для візуальних та аудіальних творів. Більше того, нестабільність харчового продукту і суб'єктивний характер смакових відчуттів виключають можливість охорони смаку харчового продукту як твору авторським правом. Smilde також стверджує, що виключні права автора твору інтелектуальної власності та обмеження, яким ці права підлягають, з практичної точки зору, не можуть бути застосовані у випадку смаків.

24. Суд, що передає справу на розгляд, зазначає, що Cour de cassation (Касаційний суд, Франція) категорично відкинув можливість надання охорони авторського права аромату, зокрема, у своєму рішенні від 10 грудня 2013 року (FR:CCASS:2013:CO01205). Таким чином, існує розбіжність у судовій практиці національних верховних судів Європейського Союзу, коли йдеться про питання - яке є подібним до питання, порушеного у справі, що розглядається в рамках основного провадження, - про те, чи може аромат охоронятись авторським правом.

25. За таких обставин Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Регіональний апеляційний суд, Арнем-Лейворден, Нідерланди) вирішив призупинити провадження у справі та передати наступні питання на розгляд Суду ЄС для винесення попереднього рішення:

(1) (a) Чи перешкоджає законодавство ЄС наданню охорони смаку харчового продукту авторським правом - як власному інтелектуальному творінню автора? Зокрема:

(b) Чи виключає охорона авторського права той факт, що вираз "літературні та художні твори" у статті 2(1) Бернської конвенції, яка є обов'язковою для всіх держав-членів Європейського Союзу, включає "кожну продукцію в літературній, науковій та художній сфері, незалежно від способу або форми її вираження", але приклади, наведені в даному положенні, стосуються лише творів, які можуть бути сприйняті зором та/або на слух?

(c) Чи перешкоджає (можлива) нестабільність харчового продукту та/або суб'єктивний характер смакових відчуттів тому, щоб смак харчового продукту охоронявся авторським правом?

(d) Чи перешкоджає система виключних прав та обмежень, що регулюється статтями 2-5 Директиви [2001/29], охороні смаку харчового продукту авторським правом?

(2) Якщо відповідь на питання 1(a) негативна:

(a) Які вимоги висуваються до авторсько-правової охорони смаку харчового продукту?

(b) Чи базується авторсько-правова охорона смаку виключно на смаку як такому чи (також) на рецептурі харчового продукту?

(c) Які докази повинна надати сторона, яка в процесі розгляду справи про порушення авторських прав стверджує, що вона створила смак харчового продукту, який охороняється авторським правом? Чи достатньо цій стороні представити суду харчовий продукт, який є предметом розгляду, щоб суд, спробувавши його на смак і запах, міг скласти власну думку про те, чи відповідає смак харчового продукту вимогам щодо охорони авторського права? Або ж заявник повинен (також) надати опис творчого підходу до створення смакової композиції та/або рецептури, на підставі якого смак можна вважати власним інтелектуальним творінням автора?

(d) Яким чином суд під час розгляду справи про порушення повинен визначити, чи відповідає смак харчового продукту відповідача смаку харчового продукту заявника настільки, що це є порушенням авторського права? Чи є визначальним фактором тут те, що загальне враження від двох смаків однакове?

РОЗГЛЯД ПОСТАВЛЕНИХ ПИТАНЬ

Прийнятність

26. Smilde стверджує, що дане клопотання про винесення попереднього рішення є неприйнятним, оскільки позов в основному провадженні в будь-якому випадку має бути відхилений. Він стверджує, що Levola не ідентифікувала елементи "Heksenkaas", які нібито роблять його власним

інтелектуальним творінням його автора.

27. У зв'язку з цим слід нагадати, що виключно національний суд, до якого передано спір і який повинен взяти на себе відповідальність за подальше судове рішення, повинен визначати з позиції конкретних обставин справи як необхідність попередньої ухвали для того, щоб він міг винести рішення, так і релевантність питань, які він подає до Суду. Отже, якщо подані питання стосуються тлумачення права ЄС, Суд, в принципі, зобов'язаний винести рішення (рішення від 10 березня 2009 року у справі "Hartlauer", C-169/07, EU:C:2009:141, п. 24, і від 1 липня 2010 року у справі "Sbarigia", C-393/08, EU:C:2010:388, п. 19).

28. Дійсно, згідно з усталеною судовою практикою, питання про тлумачення права ЄС, передані національним судом у фактичному та законодавчому контексті, за визначення якого відповідає цей суд, і точність якого не є предметом розгляду Суду, користуються презумпцією релевантності. Суд може відмовити у винесенні рішення з питання, переданого національним судом, лише тоді, коли цілком очевидно, що тлумачення права ЄС, яке запитується, не має відношення до фактичних обставин основної справи або її мети, коли проблема є гіпотетичною або коли Суд не має у своєму розпорядженні фактичного або правового матеріалу, необхідного для того, щоб дати корисну відповідь на поставлені перед ним питання (рішення від 24 червня 2008 року у справі "Commune de Mesquer", C-188/07, EU: C:2008:359, п. 30 та наведені прецеденти, та від 21 травня 2015 року, Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, п. 29).

29. З позиції інформації, наданої судом, що звертається із запитом, не можна стверджувати, що поставлені питання не мають жодного відношення до фактичних обставин основного позову чи його мети або стосуються гіпотетичної проблеми. Іншого висновку не можна дійти лише тому, що суд нижчої інстанції, рішення якого було оскаржене до суду, що розглядає справу, вважав, що - на відміну від суду, що розглядає справу, - він може вирішити спір, не вирішуючи попередньо питання про те, чи може смак харчового продукту охоронятись авторським правом.

30. Крім того, суд, який направив справу до Суду, відповідно до статті 94 Регламенту, надав Суду фактичні та юридичні матеріали, необхідні для того, щоб він міг відповісти на поставлені питання.

31. Відповідно, поставлені запитання є прийнятними.

Перше питання

32. У своєму першому запитанні суд, що розглядає справу, запитує, по суті, чи слід тлумачити Директиву 2001/29 як таку, що виключає (i) охорону смаку харчового продукту авторським правом відповідно до цієї директиви та (ii) тлумачення національного законодавства таким чином, щоб воно надавало охорону такого смаку авторським правом.

33. У зв'язку з цим у статтях 2-4 Директиви 2001/29 зазначено, що держави-члени повинні передбачити низку виключних прав, що стосуються, у випадку авторів, їхніх "творів", а в статті 5 викладено низку винятків і обмежень щодо цих прав. Директива не містить прямих посилань на закони держав-членів для визначення значення та обсягу поняття "твір". Відповідно, з огляду на необхідність однакового застосування права ЄС і принципу рівності, це поняття, як правило, повинно мати автономне та однакове тлумачення на всій території Європейського Союзу (див. рішення від 16 липня 2009 року у справі Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, пп. 27 і 28, і від 3 вересня 2014 року у справі Deckmyn і Vrijheidsfonds, C-201/13, EU:C:2014:2132, пп. 14 і 15).

34. Звідси випливає, що смак харчового продукту може охоронятись авторським правом відповідно до Директиви 2001/29, тільки якщо такий смак можна класифікувати як "твір" у розумінні Директиви (див., за аналогією, рішення від 16 липня 2009 року, Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, п. 29 та наведену судову практику).

35. У зв'язку з цим, для того, щоб об'єкт можна було класифікувати як "твір" у розумінні Директиви 2001/29, необхідно виконати дві сукупні умови.

36. По-перше, відповідний об'єкт повинен бути оригінальним у тому сенсі, що він є власним інтелектуальним творінням автора (рішення від 4 жовтня 2011 року, Football Association Premier League and Others, C-403/08 and C-429/08, EU:C:2011:631, п. 97 та наведені судові рішення).

37. По-друге, лише те, що є вираженням власної інтелектуальної творчості автора, може бути класифіковано як "твір" у розумінні Директиви 2001/29 (див. рішення від 16 липня 2009 року у справі Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, п. 39, та від 4 жовтня 2011 року у справі Football Association Premier League and Others, C-403/08 і C-429/08, EU:C:2011:631, п. 159).

38. У зв'язку з цим слід нагадати, що хоча Європейський Союз не є

стороною Бернської конвенції, він, тим не менш, зобов'язаний відповідно до статті 1(4) Договору ВОІВ про авторське право, учасником якого він є і на імплементацію якого спрямована Директива 2001/29, дотримуватись статей 1-21 Бернської конвенції (див. з цього приводу рішення від 9 лютого 2012 року у справі *Luksan*, C-277/10, EU: C:2012:65, п. 59, та наведену судову практику, а також від 26 квітня 2012 року, *DR i TV2 Danmark*, C-510/10, EU:C:2012:244, п. 29).

39. Відповідно до статті 2(1) Бернської конвенції, літературні та художні твори охоплюють будь-яку продукцію в літературній, науковій та художній сфері, незалежно від способу або форми її вираження. Крім того, відповідно до статті 2 Договору ВОІВ про авторське право та статті 9(2) Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності, яка згадується в пункті 6 цього рішення і яка також є частиною правового порядку ЄС (див., з цього приводу, рішення від 15 березня 2012 року, *SCF*, C-135/10, EU: C:2012:140, пункти 39 і 40), охорона авторських прав поширюється на форму вираження, а не на ідеї, методи діяльності або математичні концепції (див. з цього приводу рішення від 2 травня 2012 року, *SAS Institute*, C-406/10, EU:C:2012:259, пункт 33).

40. Відповідно, для того, щоб існував "твір", про який йдеться в Директиві 2001/29, об'єкт, який охороняється авторським правом, повинен бути виражений у спосіб, який дозволяє його ідентифікувати з достатньою точністю та об'єктивністю, навіть якщо це вираження не обов'язково має постійну форму.

41. Це пояснюється тим, що, по-перше, органи, відповідальні за забезпечення захисту виключних прав, притаманних авторському праву, повинні мати можливість чітко і точно ідентифікувати об'єкт, що охороняється. Те ж саме стосується фізичних осіб, зокрема суб'єктів господарювання, які повинні мати можливість чітко і точно визначити, що є об'єктом охорони, яким користуються треті особи, особливо конкуренти. По-друге, необхідність забезпечити відсутність елементу суб'єктивізму – оскільки він шкодить правовій визначеності – у процесі визначення об'єкта охорони означає, що останній повинен бути здатним бути вираженим у точний і об'єктивний спосіб.

42. Однак смак харчового продукту не може бути визначений з точністю та об'єктивністю. На відміну від, наприклад, літературного, живописного, кінематографічного або музичного твору, який є точною і об'єктивною

формою вираження, смак харчового продукту буде ідентифікований, в основному, на основі смакових відчуттів і досвіду, які є суб'єктивними і мінливими, оскільки залежать, серед іншого, від факторів, характерних для людини, яка дегустує відповідний продукт, таких як вік, харчові уподобання і звички споживання, а також від навколишнього середовища або контексту, в якому споживається продукт.

43. Більше того, на сучасному етапі розвитку науки неможливо досягти за допомогою технічних засобів точної та об'єктивної ідентифікації смаку харчового продукту, яка б дозволила відрізнити його від смаку інших продуктів того ж виду.

44. Отже, на основі всіх вищевикладених міркувань слід зробити висновок, що смак харчового продукту не може бути класифікований як "твір" у розумінні Директиви 2001/29

45. З огляду на вимогу, зазначену в пункті 33 цього рішення, щодо однакового тлумачення поняття "твір" на всій території Європейського Союзу, слід також зробити висновок, що Директива 2001/29 виключає можливість тлумачення національного законодавства таким чином, що воно надає охорону авторським правом смаку харчового продукту.

46. Відповідно, відповідь на перше питання полягає в тому, що Директиву 2001/29 слід тлумачити як таку, що виключає (i) охорону смаку харчового продукту авторським правом відповідно до цієї директиви та (ii) тлумачення національного законодавства таким чином, щоб воно надавало охорону такого смаку авторським правом.

Друге питання

47. З огляду на відповідь на перше питання немає необхідності відповідати на друге питання.

ВИТРАТИ

48. Оскільки це провадження є для сторін основного провадження етапом у справі, що розглядається національним судом, рішення про витрати ухвалює цей суд. Витрати, понесені у зв'язку з поданням зауважень до Суду, крім витрат цих сторін, не підлягають відшкодуванню.

ВИХОДЯЧИ З ЦЬОГО, СУД (ВЕЛИКА ПАЛАТА)
ПОСТАНОВИВ:

Директива 2001/29/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 22 травня 2001 року про гармонізацію окремих аспектів авторського права і суміжних прав в інформаційному суспільстві має тлумачитись як така, що виключає (i) охорону смаку харчового продукту авторським правом відповідно до цієї Директиви та (ii) тлумачення національного законодавства таким чином, щоб воно надавало охорону такому смаку авторським правом.

[Підписи]

* Мова справи: Англійська.

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ:

Проект має на меті поширення інформації про практику Суду ЄС з питань інтелектуальної власності серед зацікавлених фахівців.

Текст перекладу та резюме рішень Суду ЄС з питань інтелектуальної власності розроблено та представлено з інформаційною метою.

Представлена інформація НЕ є офіційною і НЕ рекомендована для використання у експертних дослідженнях.

Переклад та резюме рішень Суду ЄС створені з використанням відкритої інформації, що міститься у інформаційній системі Суду ЄС. (<https://curia.europa.eu>).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ПРОЄКТ:

Серія: *Рішення Суду ЄС з питань інтелектуальної власності: резюме, неофіційний переклад.*

Про що: *про позиції Суду ЄС у сфері інтелектуальної власності.*

Для кого: *для фахівців з питань інтелектуальної власності.*

Мета: *інформування спільноти про практику Суду ЄС з актуальних питань інтелектуальної власності.*

Координатор: *к.ю.н., доцент Любов Майданик.*

Виконавці: *к.ю.н., Галина Андрущенко, Юлія Кравченко, Анна Ткачук.*

Більше резюме Рішень Суду ЄС шукай тут

<https://www.facebook.com/voice.of.creativity>

© УКРНОІВІ, 2023